

RÄISÄLÄISTEN SÄÄTIÖ

RÄISÄLÄISTEN SÄÄTIÖ

Esipuhe sääntökirjaan

Maaliskuun 1. päivänä 1947 oli Räisälän kansanopistoon Köyliöön kokoontunut runsaslukuinen joukko räisäläisten laitosten ja yhdistysten edustajia neuvottelemaan siitä, millä tavoin voitaisiin vaalia kotiseudun perinteitä sodan jälkeisissä olosuhteissa ja miten voitaisiin saada kerätyksi yhteen tätä päämäärää palvelemaan kaikki ne varat, mitkä vielä olivat räisäläisten yhteisöjen hallussa. Neuvonpidon tuloksena oli yhteisen räisäläisen säätiön perustaminen. Säätiöön liittyivät perustamistilaisuudessa taikka heti sen jälkeen seuraavat räisäläiset laitokset ja järjestöt:

Räisälän kunnan hoitokunta
 Räisälän kirkkohoitokunta
 Räisälän hevosjalostusyhdistys
 Räisälän kansanopiston toveriliitto
 Räisälän kirkonkylän Martta-kerho
 Räisälän kirkonkylän osuuskassa
 Räisälän kunnan palovakuutusyhdistys
 Räisälän Liike Oy
 Räisälän maamiesseura
 Räisälän maidonmyyntiosuuskunta
 Räisälän osuuskauppa r.l.
 Räisälän raittiusyhdistys
 Räisälän työväenyhdistys
 Humalaisten Nuorisoseura Alku ry
 Hytinlahden osuuskassa
 Kivipellon Martta-kerho
 Myllypellon nuorisoseura
 Myllypellon maamiesseurapiiri
 Myllypellon Martta-kerho
 Särkisalons kyläkunnan jakokunta
 Särkisalons nuorisoseura
 Särkisalons osuusmeijeri
 Särkisalons osuuskassa
 Särkisalons työväenyhdistys
 Tiurin ja Humalaisten maidonmyyntiosuuskunta
 Tiurin Martta-kerho
 Tiurin mylly- ja sahaosuuskunta
 Tiurin nuorisoseura
 Tiurin osuuskauppa
 Tiurin tarkastusyhdistys
 sekä Räisälän suojeluskunta,
 joka lahjoitustilanteessa kirjattiin tuntemattomaksi lahjoittajaksi mutta, jonka tekemä rahalahjoitus oli perustamisvaiheessa varsin huomattava, 100'000 silloista markkaa.

Perustava kokous

Osanottajat Räisälä-säätiön perustavassa kokouksessa Köyliössä Räisälän kansanopistolla maaliskuun 1. päivänä 1947:

Simo LALLUKKA	Räisälän osuuskauppa ja m.m osuus.
Aarne KORHONEN	Mannerheimliiton Räisälän osasto
Matti TONTTI	Hytinlahden osuuskassa
Pekka KEKKI	Särkisalons osuuskassa
Yrjö SUUTARI	Räisälän Maidonm.osk. ja Räisälän palovakuutus yhd.
Armas RAKKOLAINEN	Särkisalons osuuskassa
Juho SUUTARI	Räisälän Paloapuyhtiö R:län osk.
Pekka RUPONEN	Räisälän Palovakuutusyhd.
Pekka RUPONEN	Räisälän Osuusk.
Martti OHVO	Särkisalons Ns.
Juho LUUKKONEN	Särkisalons kyläkunta
Väinö RANTALAINEN	Särkisalons kyläkunta
Väinö JORTIKKA	Humalaisten Ns.
Olli HYNNINEN	Särkisalons Ns.
Juho HAIKONEN	Räisälän kunnan hoitokunta
Emil RIIKONEN	Särkisalons työväenyhdistys
O. M. HONKKILA	Räisälän seurakunnan kirkkohoitokunta
J. T. HELASVUO	Räisälän Raittiusyhdistys r.y.
M. JORTIKKA	Räisälän Kirkonkylän Osuuskassa
Matti TEPERI	Räisälän Kirkonkylän Osuuskassa
M. JORTIKKA	Tiurin Nuorisoseura
Matti TEPERI	Tiurin Nuorisoseura
Matti KOPRA	Räisälän Työväenyhdistys
Tahvo KAASALAINEN	Särkisalons Osuusmeijeri
Juho HYNNINEN	Räisälän Särkisalons Osuusmeijeri
Armas ELLONEN	Räisälän Osuuskauppa
Matti PAAVILAINEN	Räisälän Osuuskauppa
Maija ÄIJÄLÄ	Räisälän Kansanopiston toveriliitto
Martta OHVO	Räisälän Tiurin marttakerho
Anna MATIKKA	Kivipellons marttakerho
Väinö NIITTYMÄKI	Räisälän Liike Oy
Antti HÄRKÖNEN	Räisälä
Matti JORTIKKA	Räisälän Hevosjalostusyhdistys
Yrjö SUUTARI	Räisälän Hevosjalostusyhdistys
Matti KÄHÄRI	Räisälän Kansanopiston Toveriliitto
Robert RAINIO	

Kokouksessa oli tietysti muutakin yleisöä, seuroja ja yhdistyksiä oli edustamassa useitakin henkilöitä, joista vain yksi saattoi kirjoittaa nimensä osanottajalistaan. Kaikki eivät edustaneet mitään yhteisöä, eivätkä siten tulleet ”ylösmerkityiksi”. Läsnä oli mm. kansanopiston oppilaita, kuten Pauli Suutari, Heino P. Paavilainen ja Arvi Naukkarinen, jotka myöhemmin ovat toimineet pitkään säätiön eri tehtävissä. Säätiön 50-vuotisjuhlassa 1997 muistettiin edessä olevassa luettelossa mainituista silloin vielä tiettävästi elossa olleista jäsenistä rovasti Jorma Helasvuota, emäntä Martta Ohvoa ja agronomi Maija Äijälää, joista kaksi ensin mainittua oli juhlassa saapuvilla.

Perustavassa kokouksessa valittiin säätiön valtuuskunta, johon tulivat seuraavat henkilöt:

hovioikeudenasessori Robert Rainio, henkilökohtaisena varamiehenään asianajaja A. H. Javanainen, kirkkoherra J. T. Helasvuo, varamiehenään pastori Onni Honkkila, maanviljelijä Matti Jortikka, varamiehenään maanviljelijä Pekka Ruponen, maanviljelijä Toivo Menna, varamiehenään maanviljelijä Ilmari Väkiparta, maanviljelijä Juho Haikonen, varamiehenään maanviljelijä Matti Kopra, emäntä Aino Ohvo, varamiehenään laulunopettaja Ilmi Paavilainen, maanviljelijä Tauno Tiussa, varamiehenään maanviljelijä Hjalmar Lindgren, maanviljelijä Matti Paavilainen, varamiehenään maanviljelijä Toivo Ruotsalainen, maanviljelijä Simo Lallukka, varamiehenään maanviljelijä Eemeli Kuisma, johtaja Väinö Niittymäki, varamiehenään kirjakauppias Einari Liimatainen, maanviljelijä Matti Javanainen, varamiehenään huoltojohtaja Arne Korhonen, maanviljelijä Väinö Jortikka, varamiehenään maanviljelijä Adam Laukkanen, maanviljelijä Juho Hynninen, varamiehenään maanviljelijä Väinö Rantalainen, maanviljelijä Eino Torkkeli, varamiehenään maanviljelijä Eemil Riikonen, maanviljelijä Yrjö Suutari, varamiehenään maanviljelijä Juho Suutari.

Valtuuskunta valitsi puheenjohtajakseen maanviljelijä Simo Lallukan ja varapuheenjohtajakseen maanviljelijä Matti Jortikan. Valtuuskunnan kokoonpanossa tapahtui pian sellainen muutos, että Toivo Mennan kuoleman jälkeen hänen tilalleen valittiin varsinaiseksi jäseneksi Ilmari Väkiparta ja hänen varamiehekseen maanviljelijä Johannes Timoska.

Perustamispäivänä pitämässään kokouksessa säätiön valtuuskunta valitsi säätiön hallitukseen kolmivuotiskaudeksi 1947–1950 puheenjohtajaksi kansanopistojohtaja Matti Kähärin, varapuheenjohtajaksi maanviljelijä Matti Kopran ja jäseniksi maanviljelijä Heikki Rakkolaisen ja hänen henkilökohtaiseksi varamiehekseen Olli Hynnisen, maanviljelijä Juho Haikosen ja hänen varamiehekseen maanviljelijä Eemil Riikosen, maanviljelijä Eemeli Kuisman ja hänen varamiehekseen johtaja Väinö Niittymäen. Hallitus jatkoi samassa kokoonpanossa myös seuraavan kolmivuotiskauden 1951–1953. Hallitus valitsi sihteerikseen ja rahastonhoitajakseen maanviljelijä Heikki Rakkolaisen, joka yhdessä puheenjohtajan kanssa oli valtuutettu kirjoittamaan säätiön nimen. Oikeusministeriön päätös luvan antamisesta säätiön perustamiseen annettiin 18.8.1948 ja säätiö merkittiin säätiörekisteriin Tiurinlinnan säätiön nimisenä. Rekisterinumero on 569.

Säätiön nimi muuttui

Jo perustamiskokouksessa oli pohdittu vilkkaasti säätiön nimeä. Oli näet tiedossa, että vanhoja luovutetun alueen pitäjännimiä ei tulisi hyväksymään säätiöiden nimiksi. Ehdolla olivat nimet Räisälän säätiö tai Räisäläisten säätiö, jotka siis eivät voineet tulla kysymykseen. Ehdolla olivat myöskin nimet Vuoksen säätiö tai Vanhan-Vuoksen säätiö. Myös Räisä-säätiö oli esillä. Ministeriön valittaviksi jätettiin useampia nimiä, joista se valitsi säätiön nimeksi Tiurinlinnan säätiön. Tällä nimellä säätiö toimi ensimmäiset 13 vuotta. Olojen vakiinnuttua ja venäläisten vahvistettua luovutetun Karjalan paikkakunnille omat venäläiset nimet, ristiriitaa vanhojen suomalaisten paikannimien käyttämisestä ei enää ollut. Niinpä säätiö teki päätöksen säätiön nimen muuttamisesta Räisäläisten Säätiöksi ja oikeusministeriö vahvisti uuden nimen vuonna 1961.

Tiurinlinnalla on kuitenkin perustavaa laatua oleva merkitys koko Suomen historiassa, sillä tutkimukset ovat osoittaneet, että Suomessa on ollut vain kolme muinaiskaupunkia, nimittäin Tiurinlinna Räisälässä, Rikala Halikossa ja Teljä Kokemäellä, joihin sittemmin vakiintunut kaupunkeinimitys sopii. Kaikki nämä muinaiskaupungit ovat olleet toiminnassa viikinkiajan lopulla eli 900-1000 luvuilla. Rikala ja Teljä ovat jo vuoteen 1100 mennessä maan kohoamisen vuoksi menettäneet asemansa mutta Tiurinlinna on ollut toiminnassa aina vuoteen 1411, jolloin ruotsalainen sotaväki sen lopullisesti poltti. Räisäläiset ovat siten

aina asuneet historiallisesti merkittävällä maaperällä, niin Räisälässä kuin myös Kokemäelläkin, joten Tiurinlinna säätiön nimenä niveltä saumattomasti räisäläisten historialliseen perintöön.

Valtuuskunnan jäsenten toimikausi

Säätiön valtuuskunnan 15 jäsentä oli alkuperäisten sääntöjen mukaan valittu eliniäksi, hallitus sen sijaan kolmivuotiskaudeksi. Jäsenten elinikäisyyttä arvosteltiin jossain määrin alusta lähtien ja sitä perusteltiin säätiön taholta tämän sääntöjulkaisun ensipainoksessa. Tällöin on esiintunut mm. että säätiön ovat perustaneet räisäläiset liikelaitokset, kunta, seurakunta ja lukuisat yhdistykset, jotka sittemmin ovat lakanneet toimimasta. Perustajien tahdonilmaisuna elinikäistä jäsenyyttä on perustelujen mukaan syytä ollut kunnioittaa jo senkin vuoksi, että valtuuskunnan kokoonpano on huolella harkittu edustamaan Räisälän eri kyläkuntia ja väestöryhmiä. Se olisi perustajien mielestä myös taannut räisäläisyyden säilyttämisen perustamishetkestä ajateltuna kauas tulevaisuuteen.

Ajan myötä kävi kuitenkin yhä selvemmin ilmi, että säätiön valtuuskunnan jäsenistön keskuudessa olisi tarvittu ripeämpää verenvaihtoa kuin mitä luonnollinen elinkaari edellytti. Lisäksi sääntöjen määräys elinikäisen jäsenen eroamisesta sairauden tai raihnaisuuden vuoksi osoittautui vaikeasti käytännössä toteutettavaksi. Myös alkuaan noudatettu periaate, että kukin jäsen edusti jotain vanhaa räisäläistä kyläkuntaa, alkoi yhä enemmän menettää merkitystään, kun uusien jäsenten nykyiselle kotipaikalle alettiin ainakin samassa mitassa antaa painoarvoa. Sen vuoksi ryhdyttiin neuvottelemaan säätiörekisterin kanssa mahdollisuudesta muuttaa sääntöjä siten, että jäsenet olisi valittu määrävuosiksi. Tämä ei kuitenkaan ollut säätiörekisterin mukaan mahdollista, elleivät elinikäiset jäsenet olisi halunneet erota tehtävästään yhdellä kertaa. Kun tähän ei haluttu mennä, jäi jäljelle mahdollisuus muuttaa sääntöjä siten, että vastaisuudessa jokainen avoimeksi tuleva valtuuskunnan jäsenen paikka täytetään kolmeksi vuodeksi, kunnes kaikki valtuuskunnan jäsenet ovat muuttuneet määräaikaisiksi. Tätä koskeva sääntöjen muutos toteutettiin valtuuskunnan päätöksillä vuonna 1997, ja Patentti- ja rekisterihallitus vahvisti muutoksen 16.12.1997. Uusia sääntöjä noudatettiin ensimmäisen kerran valtuuskunnan kokouksessa 28.2.1998.

Kun nyt sääntöjen uusiminen tuli taas ajankohtaiseksi useammastakin syystä, tämäkin kohta otettiin uudelleen harkittavaksi. Kun kaikki kolme jäljellä olevaa eliniäkkeeseen valittua ilmoittivat suostuvansa muutokseen, päätti valtuuskunta 27.2.2010 yksimielisesti esittää myös tämän kohdan muutettavaksi ja vahvisti sen ylimääräisessä kokouksessa 3.7.2010. Uusitut säännöt astuvat voimaan vuoden 2011 valinnoista alkaen.

Säätiön toiminta

Säännöissä määrätään säätiön tarkoitukseksi karjalaisen yhteishengen vaaliminen Räisälän kunnan asukkaiden ja heidän perillistensä keskuudessa sekä heidän henkisten ja taloudellisten pyrintöjensä tukeminen. Uusissa säännöissä tähän on lisätty myös Räisälä-museon ylläpitäminen.

Karjalaista yhteishenkeä ja räisäläisyyttä on ennen kaikkea pyritty vaalimaan järjestämällä vuosittain Räisälä-juhlia eri puolilla räisäläisten sijoitusalueita. Ensimmäinen pitäjäjuhla järjestettiin jo ennen säätiön perustamista kunnan, seurakunnan ja eräiden muiden järjestöjen myötävaikutuksella syksyllä 1946 Kokemäellä. Sen jälkeen juhlia on järjestetty joka vuosi. Juhlilla voitiin monta kymmentä vuotta järjestää eri puolilla maata, paitsi Satakunnassa myös Helsingissä, Turussa ja Lahdessa ja lukuisilla muilla paikkakunnilla. Mutta kun syntyperäisten räisäläisten määrä on kaiken aikaa vähentynyt, on niiden paikkakuntien määrä, jotka vielä pystyvät Räisälä-juhlat järjestämään supistumistaan supistunut. Kun ilmeni, ettei juhlan järjestämiseen kykeneviä Karjala-seuroja enää ollut, haluttiin kuitenkin turvata juhlien järjestäminen yksipäiväisinä ottamalla ne kokonaan säätiön vastuulle. Eurajoen Karjalaseuran järjestämät juhlit vuonna 2012 näyttävät siten jäävän viimeiseksi kaksipäiväiseksi Räisälä-juhlaksi.

Säätiön suuri voimanponnistus oli Räisälän historian aikaansaaminen vuonna 1949. Teos sai niin hyvän vastaanoton, että se myytiin loppuun kolmessa kuukaudessa, jonka jälkeen siitä otettiin toinen painos, joka sekkin loppui käytännössä jo 1980-luvulla. Säätiö julkaisi kolmannen painoksen historiasta vuonna 1996, jolloin siihen lisättiin katsaus räisäläisten nykyisiin oloihin ja olinpaikkoihin. Muistan kuinka Räisälässä- kirja ja Muistojen Räisälä-kuvateos ovat levinneet räisäläisten keskuuteen. Viimeksi on ilmestynyt Räisälän pitäjän seinäkartta. Räisälä-pöytästandaaria, Räisälä-paitoja ja Räisälä-tarroja on ollut jatkuvasti räisäläisten saatavana. Räisälä-juhilla on pidetty myytävänä myös eri kyläkuntien julkaisemia kyläkarttoja ja kyläkirjoja. Räisälä ja räisäläisyys ovat syvästi innostaneet räisäläisiä toimimaan laidasta laitaan. Räisäläisten Säätiöllä on tässä suhteessa vaativa tehtävä hoidettavanaan, että räisäläisyysinnostus vastaisuudessakin pysyisi yhtä korkealla tasolla.

Räisälämuseo

Muistoesineitä ja muita Räisälään liittyvää aineistoa on vuosien varrella lahjoitettu Räisäläisten Säätiölle huomattavia määriä. Aluksi niitä säilytettiin Räisälän kansanopiston tiloissa, mutta 1990-luvun lopulla syntyi ajatus oman museon perustamisesta. Kokemäen kaupungilta saatiin aluksi vuokrattua ensin yksi ja sitten kaksi huonetta Tuomaalan koulun entisestä opettajan asunnosta. Nämä tilat ovat nyttemmin käyneet ahtaiksi, vuokrasuhdekaan ei ole aivan varmallalla pohjalla ja sijainti on syrjäinen. Siksi sääntöjen mahdollistamana säätiön johto etsi keskeisempiä, omaksi ostettavia tiloja. Keväällä 2011 päädyttiin ostamaan Köyliöstä erittäin keskeisellä paikalla sijaitsevasta liiketalosta 120 m² tilat, joihin Räisälä-museo siirtyy v. 2013.

Säätiön talous

Rahan arvon muutoksista johtuen säätiön ns. säädepääomaa on vaikeaa muuttaa nykyrahaksi lähinnä sen takia, että inflaation on vuosikymmenten kuluessa ”syönyt” pääoman moneen kertaan. Säätiön hallintoelimet eivät alkuvuosikymmenenä ilmeisesti riittävästi ottaneet huomioon sodanjälkeisen voimakkaan inflaation vaikutusta kaikkeen rahaomaisuuteen, vaan uskoivat siihen, että inflaatio loppuisi ja vakaa rahanarvo tulisi jälleen vallitsevaksi, kuten itsenäisessä Suomessa oli ollut asianlaita. Näin alkuaan varsin huomattava säätiön omaisuus, joka nykyrahassa olisi ehkä ollut noin puolisen miljoonaa euroa kun se nyt on vain noin parisataatuhatta, pääsi valitettavasti menemään suurelta osin hukkaan. Räisälä-juhlien tuotolla, korkovaroilla ja viimeisten vuosien aikana saaduilla julkaisujen myynnillä on pystytty pitämään omaisuus nykytasolla. Vertailun vuoksi voi mainita muutaman pitäjäsäätiön, jotka osasivat sijoittaa pääomansa metsäomaisuuteen. Niillä on nyt käytössään miljoonaomaisuudet ja sen mukainen taloudellinen tuotto, mitä meillä räisäläisillä ei valitettavasti ole, vaan suu on jatkuvasti pantava hyvin pientä sakkia myöten. Toisaalta moni pitäjäsäätiö on jo lopettanut toimintansa varojen ja toiminnan kokonaan hiivuttua.

Vähistä tuloista huolimatta säätiö on koettanut jakaa räisäläissyntyisille ja räisäläisen sukutaustan omaaville opiskelijoille pieniä apurahoja. Säätiö on myös avustanut kyläkirja- ja muita toimintaansa liittyviä hankkeita harkintansa mukaan. Nämä ovat pakostakin jääneet lähinnä tunnustusten omaisiksi varojen vähäisyyden vuoksi.

Säätiön varojen kartuttamiseksi olisi keksittävä yhä uusia keinoja. Yksi tällainen on lahjoitusten ja testamenttivarojen saaminen säätiön haltuun. Tällöin olisi syytä profiilin nostoon nimenomaan räisäläisiin päin. Myös Karjala-lehden ja Räisäläisenkin kautta yleinen asiaa koskeva valistus olisi saatava nykyistä paremmin menemään karjalaisten tietoisuuteen, sillä yleisin syy näiden varojen menemiseen ”ohi suun” karjalaisyhteisöiltä on ilmeisesti pelkkä tietämättömyys.

Pitäjälehti Räisäläinen

Meillä räisäläisillä on verraton yhdysside pitäjälehti Räisäläinen luettavanamme. Idea omasta pitäjälehdestä lienee syntynyt hovioikeudenneuvos Robert Rainion mielessä, joka alkuvuosina myös lehden päätoimittajana vastasi lehden toimittamisesta. Hänen jälkeensä koulunjohtaja Juhani Kaatonen vaimoineen jatkoi ansiokkaasti lehden toimittamista. Kaatosten vetäytyttyä on tehtävää jatkanut tarmokkaasti vuodesta 2005 Kullervo Huppunen. Kullervo Huppusen työtä on jatkanut vuodesta 2013 Mauri Tenhonen. Viime vuosina lehteä on mennyt n. 1700 räisäläiseen talouteen, mikä räisäläisten lukumäärän huomioon ottaen on lähes uskomaton saavutus. Toisaalta se kertoo myös siitä, kuinka tärkeänä räisäläiset pitävät omaa pitäjälehteään. On selvää, että Räisäläisen sisältö on ollut suuren lukijakunnan mieltymysten mukaista, muutenhan ei tällaisiin levikkilukuihin olisi päästy. Kun Räisäläinen itse omilla palstoillaan vaalii perinteikästä olemustaan, ei siihen ole tässä yhteydessä enemmälti syytä puuttua muuta kuin korostamalla lehden suurta ja ainutlaatuista merkitystä räisäläisille.

Eräitä ajatuksia toiminnan kehittämiseksi

Oman maan menneisyyden ja historian muistaminen kuuluvat suomalaisen kulttuurin henkeen ja perintöön. Me vanhemman sukupolven edustajat emme elä vain omaa aikaamme varten. Meidän tulee myös muistaa sekä tämän hetkisiä nuorempia että tulevaisuuden sukupolvia. Räisäläisten Säätiön yhdeksi tulevaisuuden kehittämistavoitteeksi voidaan asettaa ”Karjalan kulttuurillinen ja henkinen palauttaminen”, erityisesti räisäläiset sukujuuret omaaville nuorille. Karjalan henkisellä palauttamisella tarkoitetaan nykyistä tiiviimpien ja entistä syvempien kontaktien luomista nyt entisillä kotitahuvillamme asuvien ja meidän siellä juuremme omaavien välillä. Mahdollisimman moninaiset naapurimaiden väliset suorat yhteydet ihmisten kesken ”palauttavat” silloin Karjalan, ei ainoastaan meille, vaan myös entisillä asuinpaikoillamme asuville ihmisille. Syvenevien kontaktien ansiosta Karjalassa nyt asuville muodostuu silloin kuva oman asuinpaikkansa menneisyydestä ja siellä asuneista ihmisistä. Tämän kaltaisen toiminnan tiivistäminen edellyttää tietenkin kummankin maan poliittisen johdon suopeutta.

Lopuksi

Voimme päättää tämän säätiön lyhyen esittelyn sääntökirjan ensimmäisen painoksen sanoihin: ”Räisäläiset! Vain yhteistoiminnan tietä voimme ajaa yhteisiä asioitamme ja vaalia kotoisia perinteitämme. Kootkaamme siis kaikki voimamme oman säätiömme ympärille.”

Räisäläisten Säätiön toimihenkilöt

Valtuuskunnan puheenjohtajat:

Lallukka Simo 1947–1959,
Jortikka Matti 1960–1966,
Rainio Robert 1967–1971,
Tiussa Tauno 1972–1995,
Naukkarinen Arvi 1995–2001,
Huppunen Juhani 2001,
Paavilainen Heino P. 2002–2005,
Rainio Robert J. 2006–2012
Puukka Ilkka 2013

Hallituksen puheenjohtajat:

Kähäri Matti 1947–1953,
Rainio Robert 1954–1966,
Hynninen Olli 1967–1985,
Seppä Lauri 1986–1990,
Kaatonen Juhani 1991–1995,
Paavilainen Heino p. 1996–2001,
Huppunen Juhani 2002–2009,
Lehtiö Pekka 2010–2012
Kuisma Antti 2012–2013

Säätiön sihteerit:

Kuisma Eemeli 1947–1956,
Liimatainen Einari 1957–1980,
Suutari Oiva 1981–1992,
Javanainen Kerttu 1993–2004,
Seppä Raija 2004–2010
Mäkitalo Kirsti 2011-

Kunniapuheenjohtajat:

Jortikka Matti 1967,
Rainio Robert 1972,
Naukkarinen Arvi 2001

Kunniajäsenet:

Helasvuo Jorma 1987,
Kaatonen Juhani 2005,
Paavilainen Heino P. 2010
Seljanti Niilo 2011

10.3.1998 Arvi Naukkarinen / 12.3.2011 Robert J. Rainio / 3.5.2013 Ilkka Puukka

Räisäläisten Säätiö r.s.

Säännöt

1§

Säätiön nimi on Räisäläisten Säätiö ja sen kotipaikka on Köyliön kunta.

2§

Räisäläisten Säätiön tarkoituksena on vaalia entisen Räisälän kunnan asukkaiden ja heidän perillistensä keskuudessa karjalaista yhteishenkeä sekä tukea heidän henkisiä ja taloudellisia pyrintöjään 3§:ssä sanotuin rajoituksin. Tässä tarkoituksessa säätiö ylläpitää Räisälä-museota.

3§

Edellä 2§:ssä tarkoitettua aineellista tukea voivat saada henkilöt, jotka vuosina 1939–44 olivat tai joiden olisi pitänyt olla henkikirjoitettuna Räisälän kunnassa, sekä heidän perillisensä, niin myös yhteisöt, laitokset ja yritykset, jotka toiminnallaan ovat edistäneet tai edistävät säätiön tarkoituseriä.

4§

Säätiön perusomaisuus on kolmesataakahdeksankymmentäkahdeksantuhatta (388.000,00) mk. Perusomaisuudesta vain sen tuottama tulo voidaan käyttää säätiön tarkoituksiin. Säätiö on oikeutettu ottamaan vastaan lahjoituksia, testamentteja sekä muullakin laillisella tavalla kartuttamaan omaisuuttaan ja lisätään tällainen omaisuus säätiön käyttövaroihin, jollei lahjoittaja tai testamenttaaja ole nimenomaan toisin määrännyt. Säätiön peruspääomaa voidaan kartuttaa säätiön hallituksen harkinnan mukaan. Rahavarat on sijoitettava turvallisesti ja tuloa tuottavasti.

5§

Valvontaoikeus säätiön asioissa kuuluu valtuuskunnalle, johon säätiön valtuuskunta kutsuu viisitoista (15) jäsentä ja jokaiselle heistä henkilökohtaisen varajäsenen kolmivuotiskaudeksi kerrallaan. Jäsenen kuoltua tai tultua pysyvästi estyneeksi taikka erottua kutsuu valtuuskunta hänen tilalleen uuden jäsenen sekä pysyvästi estyneen varajäsenen tilalle uuden varajäsenen tämän jäljellä olevaksi kaudeksi. Hallituksen puheenjohtajalla, varapuheenjohtajalla ja jäsenillä on läsnäolo- ja puheoikeus valtuuskunnan kokouksissa.

6§

Jos valtuuskunnan puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja ovat estyneet saapumasta määrättyyn kokoukseen tai ottamasta osaa jonkin asian käsittelyyn, tulee valtuuskunnan vanhimman läsnä olevan jäsenen puheenjohtajana ollessa valita jäsenistään joku toinen siksi kertaa puhetta johtamaan. Valtuuskunnan jäsen ilmoittakoon hänelle esteen sattuessa mahdollisimman ajoissa siitä puheenjohtajalle, joka huolehtikoon varajäsenen kutumisesta kokoukseen estyneen tilalle.

7§

Valtuuskunta on päätösvaltainen, kun vähintään kymmenen sen vakinaisista tai varajäsenistä on saapuvilla.

8§

Puheenjohtajan tulee valtuuskunnan kokouksissa esitellä asiat ja johtaa keskustelua. Se mielipide, jonka puolesta enimmäkseen äänet on annettu, tulkoon valtuuskunnan päätökseksi.

Äänen jakautuessa tasan tulee se mielipide päätökseksi, jonka puolesta puheenjohtaja on äänestänyt. Vaaleissa ratkaisee tällöin arpa.

9§

Pöytäkirjan pidosta valtuuskunnan kokouksissa huolehtii puheenjohtaja joko itse tai sitä varten valitun sihteerin apua käyttäen.

10§

Pöytäkirjan allekirjoittavat puheenjohtaja ja sihteeri. Tarkistuksen heti tapahtuessa pöytäkirjan allekirjoittavat kaikki läsnä olevat jäsenet. Valtuuskunta voi kuitenkin antaa puheenjohtajan ja vähintään kahden aina kerraksi sitä varten valitun jäsenen toimeksi pöytäkirjan tarkistuksen, mikä on suoritettava valtuuskunnan määräämään päivään mennessä.

11§

Säätiön omaisuutta ja asioita hoitaa sen hallitus, johon valtuuskunta valitsee kolmivuotiskaudeksi kerrallaan puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja kolme (3) jäsentä sekä kolme (3) varajäsentä. Hallitus on päätösvaltainen puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan ja vähintään kahden jäsenen tai varajäsenen saapuvilla ollessa.

Valtuuskunnan puheenjohtajalla tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajalla on läsnäolo- ja puheoikeus hallituksen kokouksessa. Hallituksen koolle kutsumiseen ja työtapaan nähden on soveltuvin kohdin noudatettava, mitä valtuuskunnasta on edellä sanottu.

Milloin on kyseessä avustusten antaminen tai kiinteän omaisuuden ostaminen säätiölle tai sellaisen omaisuuden myyminen taikka kiinnittäminen, on säätiön hallituksen ennen päätöksen tekoa asiassa hankittava sille valtuuskunnan hyväksyminen.

Hallitus voi kutsua säätiölle eliniäkseen nimetyn kunniapuheenjohtajan, yhden kerrallaan ja yhden tai useampia eliniäkseen nimettyjä kunniajäseniä milloin asianomaisen henkilön katsotaan toimineen erityisen ansiokkaasti säätiön hallinnossa tai tehneen säätiön hyväksi muutoin erityisen merkittävän työn tai lahjoituksen. Sanotut kunnianimitykset eivät tuota jäsenyyttä tai äänioikeutta säätiön hallinnossa vaan ovat kunnianosoituksina annettavia. Kunnianimityksen haltijoilla on läsnäolo- ja puheoikeus säätiön valtuuskunnan kokouksissa.

12§

Säätiötä edustaa sen hallitus.

13§

Säätiön hallitus valitsee joko keskuudestaan tai ulkopuolelta rahastonhoitajan ja muut mahdollisesti tarvitsemansa toimihenkilöt. Nämä valitaan hallituksen harkinnasta riippuen määrääjäksi tai toistaiseksi.

14§

Säätiön nimen kirjoittavat hallituksen puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja yhdessä tai puheenjohtaja ja yksi hallituksen määräämä jäsen tai puheenjohtaja ja yksi hallituksen siihen valtuuttama muu henkilö, jonka ei tarvitse olla hallituksen jäsen.

15§

Tilinpäätös on tehtävä kalenterivuositain ja tilit jätettävä helmikuun 15. päivään mennessä valtuuskunnan puheenjohtajalle edelleen tilintarkastajille toimitettavaksi.

16§

Säätiön valtuuskunta kokoontuu vuosikokoukseen helmi-maaliskuussa, jolloin

1. valitaan valtuuskunnan puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja sekä valtuuskunnan mahdollisesti tarvitsemat toimihenkilöt,

2. esitetään tilintarkastajain lausunto ja päätetään tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä,
3. vahvistetaan tulo- ja menoarvio kuluvaan vuoteen varten,
4. valitaan yksi tilintarkastaja ja hänelle varatilintarkastaja tarkastamaan ja antamaan lausuntonsa kuluvaan vuoteen tileistä,
5. päätetään muista kokouskutsussa mainituista asioista.

17§

Valtuuskunta ja hallitus päättävät miten kutsu niiden kokouksiin on asianomaisille jäsenille tai varajäsenille toimitettava.

18§

Valtuuskunnan ja hallituksen kokouskutsuissa on mainittava kokouksessa esille tulevat asiat. Kokouksessa voidaan käsitellä ja päättää muustakin kuin kokouskutsussa mainitusta asiasta jos kokouksen enemmistö niin päättää.

19§

Säätiön valtuuskunnan ja hallituksen jäsenet ovat oikeutetut saamaan säätiön asioissa toimiessaan valtuuskunnan päättämän korvauksen kokouspalkkiona, päivärahana ja matkakustannusten korvauksena.

20§

Ehdotukset näiden sääntöjen muuttamisesta on käsiteltävä valtuuskunnassa. Muutosehdotukset käsitellään kahdessa peräkkäisessä valtuuskunnan kokouksessa ja on ehdotuksen saatava, tullakseen hyväksytyksi, kummassakin kokouksessa vähintään $\frac{2}{3}$ annetuista äänistä.

21§

Jos ne edellytykset oleellisesti muuttuvat, joilla säätiö on perustettu ja säätiö lakkautetaan, tulee viimeisen hallituksen huolehtia siitä, että säätiön varat ja muu omaisuus luovutetaan näiden sääntöjen 2§:ssä mainittuun tarkoitukseen parhaaksi katsotulle taholle siten, että Räisälän Museon kokoelmat säilyvät yhtenäisenä jälkipolvien käytössä.

Päätös säätiön lakkautamisesta on tehtävä hallituksen valmistelusta ja käsiteltävä kahdessa peräkkäisessä, tätä tarkoitusta varten koolle kutsutussa valtuuskunnan kokouksessa, joissa on käsitelty hallituksen yksityiskohtainen suunnitelma lakkautamispäätöksen jälkeisistä, tarvittavista toimenpiteistä ja on ehdotuksen saatava, tullakseen hyväksytyksi, kummassakin kokouksessa vähintään $\frac{2}{3}$ annetuista äänistä.

Säännöt hyväksytyt valtuuskunnan kokouksissa 3.3.2012 Säkössä ja 1.7.2012 Eurajoella

Patentti- ja rekisterihallitus on vahvistanut säännöt 4.10.2012